



ת"ד 82/04/15 - מדינת ישראל נגד סאמר קאסם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 82-04-15 מדינת ישראל נ' קאסם
לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

סאמר קאסם באמצעות עו"ד הילאל קאסם

הנאשם

הכרעת דין

1. לפני תאונת דרכים בה היו מעורבים שלושה כלי רכב. השאלה שעומדת להכרעה לפני היא האם הנאשם חסם את הצומת, בעת שפנה שמאלה, מבלי לתת זכות קדימה לרכב שהגיע מולו, ולפיכך נושא באחריות לתאונה.

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

האשמה

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של **אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק.**

3. על פי כתב האישום, ביום 19.2.15, סמוך לשעה 13:15, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "יגואר" מ.ר. 65670701, בכביש פנימי, בכפר ראמה, מכיוון צפון לדרום, והגיע לצומת בית ספר חקלאי. מאחורי הנאשם נסע רכב פרטי, מסוג "מיצובישי", מ.ר. 2205820 (להלן - רכב ה"מיצובישי"). אותה עת, בנתיב הנגדי, ממול הנאשם, נסע רכב פרטי, מסוג "וולוו", מ.ר. 1454517 (להלן - רכב ה"וולוו"). הנאשם נהג בחוסר זהירות, בהגיעו לצומת פנה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לרכב ה"וולוו", שנסע מולו, חסם את נתיב נסיעתו, וגרם להתנגשות עמו. לאחר ההתנגשות, רכב ה"וולוו" סטה לנתיב הנגדי, והתנגש חזיתית ברכב ה"מיצובישי". כתוצאה מהתאונה נחבלו 4 אנשים וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה גורסת שהנאשם אחראי לתאונה. לשיטתה, בהגיעו לצומת בית הספר החקלאי, פנה שמאלה, ללא



שנתן זכות קדימה לרכב ה"וולוו", שנסע מולו, וגרם לרכב להתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות סטה רכב ה"וולוו" לנתיב הנגדי, והתנגש חזיתית ברכב "מיצובישי", שנסע מאחורי הנאשם.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בצינה שהנאשם לא גרם לתאונה. צוין שהנאשם פנה שמאלה בצומת, השתלב בנתיב הנסיעה, באופן מלא, ולא חסם את הצומת. במהלך הנסיעה בנתיב, נטען, נאלץ הנאשם לעצור את רכבו מאחורי אוטובוס, שנכנס באותה עת לבית הספר החקלאי. באותה עת, רכב "וולוו", שהגיע בנתיב מולו, נסע במהירות מופרזת, סטה לכיוונו והתנגש בו, לאחר מכן סטה ה"וולוו" לנתיב הנגדי ופגע ברכב שלישי, מסוג "מיצובישי", ונעצר.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו:

הבוחן שמעון שמאכה (להלן - הבוחן).

העד סואעד אברהים, נהג רכב ה"מיצובישי" (להלן - העד אברהים או נהג רכב ה"מיצובישי").

השוטר אור פרץ (להלן - השוטר פרץ).

העד נקולא בנאימין נתניהו, נהג רכב ה"וולבו" (להלן - העד נתניהו).

העד נקולא רזק וחיד, נוסע ברכב ה"וולבו" (להלן - העד רזק).

העדה אזמירנדה נקולא, נוסעת ברכב ה"וולבו" (להלן - העדה אזמירנדה).

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - דוח פעולה בוחן ודוח פעולה של השוטר אור פרץ, ת/2 - דוח בוחן, סקיצה ותיעוד רפואי של העד נתניהו, ת/3 - טופס הודעת חשוד והודעת העד נתניהו, ת/4 - תצלום אויר עם כיווני נסיעה, הודעתו של העד רזק ותיעוד רפואי שלו, ת/5 - לוח צילומים והודעתה של אזמירנדה, ת/6 - תרשים בוחן ותיעוד רפואי של אזמירנדה, ת/7 - סיכום ביקור רפואי של העד אברהים ודיסק תצלומים.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ומר קאסם אדהם.



דין והכרעה

האם הנאשם חסם את הצומת?

מסקנות דוח הבוחן

6. כעולה מדוח הבוחן (ת/2) ומעדותו, רכב הנאשם פנה שמאלה בכביש וחסם את נתיב נסיעתו של רכב "וולוו", שהגיע בנתיב הנגדי, מולו, וכתוצאה מכך רכב ה"וולוו" פגע עם חזיתו הימנית בדופן ימין אחורית של רכב הנאשם. לאחר הפגיעה רכב הנאשם הסתבסב שמאלה, בכיוון השעון, רכב ה"וולוו" סטה לנתיב הנגדי ופגע בחזית רכב "מיצובישי" (עמ' 7 לפרו', ש' 21-17). הבוחן ציין בדוח שהגורם לתאונה הוא הגורם האנושי, היינו, הנאשם.

לשיטתו, יש לשלול את טענת הנאשם שבעת התאונה, היה כבר בתוך ציר הגישה לכפר. זאת, בהתבסס על סיבוב רכב הנאשם על צירו, מיקום הפגיעה, ונוכח המצאתו של רכב הנאשם על נתיב הנסיעה בעת ההתנגשות.

צוין בדוח הבוחן שמצב הכביש ותנאי הדרך לא היו הגורמים לתאונה וכלי הרכב שנבדקו במקום נמצאו תקינים. עוד צוין ששדה הראיה של רכב הנאשם פתוח לפניו בכיוון הנסיעה, 72.5 מטר, עד מקום התאונה, וממקום התאונה לפניו עוד 120 מטר. שדה הראיה של נהג ה"וולוו" פתוח לפניו עד מקום התאונה, לפחות 120 מטר, וממקום התאונה לפניו 72 מטר לפניו. שדה הראיה של נהג ה"מיצובישי", פתוח לפניו בכיוון הנסיעה, 72.5 מטר, עד מקום התאונה, וממקום התאונה לפניו 120 מטר.

הבוחן, בעדותו, דחה את טענת הסנגור, שהגדר השבורה שתועדה בצומת (ראה תצלום מספר 14 בלוח תצלומים ת/5), מעידה שרכב ה"וולוו" נכנס לצומת, פגע ברכב הנאשם, אחר כך פגע בגדר ומשם סטה לנתיב השמאלי, וציין: **"במקרה של הפגיעה כמו שאנחנו מוצאים אותה פה, בדופן ימני אחורי של היגואר, הוולבו פוגע בו. כתוצאה מהפגיעה היגואר קל כלומר מצליח לנוע עם כיוון השעון והוולבו נדחף לפניו כי הוא רכב כבד. הנהג מאבד כנראה עצמו, נלחץ, מנסה לברוח, פוגע במעקה ובורח לרכב המיצובישי"** (עמ' 10 לפרו', ש' 4-1).

בדוח הבוחן צוין שהתאונה ארעה בדרך עירונית, בה המהירות המרבית המותרת היא 50 קמ"ש.

7. מדוח פעולה שערך השוטר פרץ (ת/1), שהגיע למקום התאונה בשעה 13:52, עלה שהרכבים לא הוזזו ממקומם לאחר התאונה, ופנו רק באישור הבוחן. על פי הדוח שערך, רכב ה"מיצובישי" עמד לכיוון כללי צפון, ורכב ה"וולוו", לכיוון כללי דרום. צוין ששני הרכבים ניזוקו בחזית ורכב הנאשם היה פגוע בחלקו, בגלגל הימני אחורי, מצד שמאל.

עדויות נוסעי ה"וולוו"

8. נהג רכב ה"וולוו" ושני אחיו, שנסעו עמו, הטילו גם הם את האחריות לתאונה על הנאשם.



עם זאת, גרסתם בנוגע להתנגשות רכבם ורכב ה"מיצובישי" לא תאמה את מסקנות דוח הבוחן.

יצוין שנהג ה"וולוו", נתניהו, אסף את אחותו, אזמירנדה, מבית הספר, עם אחיו, רזק, והשלושה היו בדרכם חזרה לביתם.

נתניהו טען בהודעתו (ת/3) שנסע במהירות של כ-50 קמ"ש, ובעת שהתקרב לצומת, רכב הנאשם פנה שמאלה, חסם את הצומת, הוא לא הספיק לבלום, והתנגש בו (ת/3, עמ' 16 לפרו', ש' 28). נתניהו טען שרכב הנאשם לא הספיק עדיין להיכנס לכביש השירות (שם, ש' 22). כשנשאל האם היה דבר מה שהפריע לרכב הנאשם להבחין בו, ציין: **"לא היה כלום"** (שם, ש' 16). לדבריו, רכבו היה תקין, ירד גשם בינוני, הכביש היה רטוב, הראות הייתה טובה, וניתן היה להבחין ברכבים שמגיעים מכיוון נסיעת הנאשם (ת/3). המרחק, לדבריו, בינו לבין הנאשם, רגע לפני התאונה, היה קצר ומנע ממנו לבלום: **"לא היה הרבה אפילו לא הספקתי ללחוץ על הבלם"** (ת/3, עמ' 2, ש' 14) ובהמשך: **"לא הספקתי זה היה ממש ממש קרוב"** (שם, ש' 18). גם בעדותו, כשנשאל האם ניסה לבלום, השיב: **"כן. לא הספקתי... לא חשבתי שהוא יפנה שמאלה"** (עמ' 18 לפרו', ש' 31-32, עמ' 19 לפרו', ש' 1).

כך גם דחה את טענת ההגנה, שרזק היה זה שנהג ברכב (עמ' 19 לפרו', ש' 30).

לעניין התנגשות רכבם ברכב ה"מיצובישי", טען נתניהו שמיד לאחר ההתנגשות ברכב הנאשם רכבם נעצר במרכז הכביש, ורכב ה"מיצובישי", שהגיע "מלמטה", התנגש בהם חזיתית (שם, ש' 6).

9. רזק, אחיו של נתניהו, מסר דברים דומים. רזק ציין שהם נסעו בכביש, בירידה, לכיוון צומת ראמה. בצומת בית ספר החקלאי, רכב הנאשם פנה שמאלה, במרחק של 4-5 מטר מהם, חסם את דרכם וגרם להתנגשות. לאחר הפגיעה רכבם נעצר ורכב "מיצובישי", שהגיע מהנתיב הנגדי, פגע בו חזיתית (ת/4 עמ' 1, עמ' 21 לפרו', ש' 11-12). כשהתבקש, בעדותו, להעריך את המרחק בין רכבם לרכב הנאשם, ציין: **"לא הרבה מטרים. כמה מטרים קטנים"** (עמ' 22, ש' 31).

בעקבות הפגיעה, ציין, התפנה עם אחיו לבית חולים ושוחרר באותו היום (ת/4). עוד ציין שמזג אויר היה גשום, הכביש רטוב והראות הייתה טובה.

בעדותו ציין שרכבם לא נסע במהירות, היות שהכביש היה רטוב (עמ' 21 לפרו', ש' 16), ושלל את הטענה שנהג ברכב וציין שישב מאחור (עמ' 22 לפרו', ש' 21).

10. אזמירנדה, שישבה לצידו של נתניהו, בעת הארוע, מסרה אף היא גרסה דומה לגרסת אחיה (ת/5, עמ' 23 לפרו', ש' 21-22). לדבריה, רכב הנאשם פנה שמאלה, באופן פתאומי, בשלב בו כבר לא ניתן היה לבלום, ופגע בהם. בעדותה ציינה שאחיה ניסה לבלום את הרכב (עמ' 24 לפרו', ש' 5-8) ומהירות נסיעתם הייתה איטית. גם היא, כמו אחיה, טענה שרכבם נעצר בכביש, ורכב אחר, שהגיע מכיוון ראמה, פגע בו חזיתית. ציינה שפונתה לבית החולים, ונחבלה בראשה מכרית אויר שנפתחה (עמ' 23 לפרו', ש' 28).

גרסת נהג ה"מיצובישי"



11. גרסתו של אברהם, נהג רכב ה"מיצובישי", לעניין הגורם האחראי לתאונה, לא הייתה חד משמעית וניכר שלא היה בטוח כיצד ארעה התאונה. לעניין התנגשות רכבו ורכב ה"וולוו" גרסתו סתרה את הגרסה שמסרו שלושת האחים.

העד ציין שיום האירוע היה גשום וסוער ושהכביש היה רטוב (ת/8, ש' 8-10), ושנסע במהירות של 40 קמ"ש, נוכח רכבים נוספים שהיו במקום (שם, ש' 16, עמ' 13, ש' 29). כן ציין שרכבו היה תקין, תנאי הראות טובים, ושדה הראיה פתוח (שם, ש' 17-20).

כך תיאר את התאונה בהודעתו במשטרה: **"אני נהגתי ברכבי מסוג מיצובישי... בראמה לכיוון כללי צפון, לפתע הבחנתי ברכב מסתובב שמאלה ואז הבחנתי ברכב שהגיע מכיוון כללי צפון לכיוון דרום בנתיב הנגדי, והרכב שפנה שמאלה נפגע ממנו, ואז הרכב שפגע ברכב שפנה שמאלה המשיך לכיוון שלי ופגע בי"** (שם, ש' 2-5).

בעדותו, במקום אחד, ציין: **"הנאשם עבר את שמה, לא נתן זכות קדימה, הלך לצד שמאל, פנה שמאלה"** (עמ' 12, ש' 7) ובמקום אחר, כשהתבקש לתאר את שארע בין רכב ה"וולוו" לרכב הנאשם, מסר: **"אני לא יודע בדיוק כי היו הרבה מכוניות, חושך והוא (הנאשם) ברח לכביש לצד, אבל הם באו במהירות למעלה"** (עמ' 12, ש' 12-13).

אשר לחלקה השני של התאונה, ציין שרכב ה"וולוו" היה זה שהתנגש בו. כשנשאל מה עשה כשהבחין ברכב השני מגיע לכיוונו, השיב: **"ניסיתי לברוח ימינה אך לא הצלחתי כי הרכב השני הסתחרר והנהג שלו איבד שליטה ופגע ברכב שלי"** (ת/8, ש' 22-23). בהמשך, כשנשאל איזה רכב פגע בו, השיב: **"וולוו"** (שם, ש' 27).

לשאלת הסנגור כיצד ארעה ההתנגשות עם רכבו, השיב: **"הוא בא אלי. דפק אותי בצד שמאל, אני ברחתי"** (עמ' 13 לפרו', ש' 31). כשעומת עם עדותו של רזק, שלטענתו רכבם היה בעצירה מוחלטת בעת ההתנגשות עם רכבו, ציין: **"רכב הוולוו פגע ביגואר, המשיכו אלי. אני ברחתי לצד והם באו אלי"** (עמ' 14 לפרו', ש' 6). ובהמשך, כשעומת עם הודעתו של נתניהו, שלפיה, הוא היה זה שנהג במהירות והתנגש בהם, השיב: **"זה לא נכון. אני מדבר אמת. הלכתי לחג להתפלל ואני לא משקר. הם צעירים, באו במהירות, באו אלי. האוטו שלי ירד לכביש, לא קיבלתי כלום, יש לי ביטוח צד ג"** (עמ' 14 לפרו', ש' 12-13).

לשאלת הסנגור, כיצד, על פי תיעוד בית החולים, מסר שאינו זוכר את התאונה (ת/7), בעוד שבהודעתו מסר פרטים לגבי התאונה, הבהיר שדבריו בבית החולים נמסרו זמן קצר לאחר התאונה, ובחקירתו, שנערכה מספר ימים לאחר מכן, נזכר בתאונה. (עמ' 13 לפרו', ש' 10-11).

גרסת הנאשם

12. הנאשם דחה את גרסת התביעה וטען שאינו אחראי לתאונה. לדידו, חצה את הצומת, רק לאחר שבדק שניתן לחצותה בבטחה, ובעת ההתנגשות עם ה"וולוו" רכבו כבר היה מחוץ לנתיב הנסיעה.

אשר לחלק השני של התאונה, התנגשות רכב ה"וולוו", ורכב ה"מיצובישי", מסר הנאשם גרסה דומה לגרסת התביעה.

הנאשם, ציין, בהגנותו, שיש לו היכרות הן עם נהג ה"מיצובישי" (שם, ש' 40) והן עם אביו של נהג ה"וולוו" (שם, ש' 41). את ההיכרות עם אביהם של שלושת האחים אף הגדיר "טובה".



אשר לאחריותו לתאונה, לדבריו, פנה שמאלה בצומת, רק לאחר שהאט, אותה, ובדק שהצומת פנוי ושהרכב שנסע בנתיב הנגדי, נמצא במרחק שמאפשר לו כניסה בטוחה לצומת (הודעתו, ש' 3-4, עמ' 28 לפרו', ש' 8-9, עמ' 28, ש' 22). טרם חצה את הצומת טען שהמרחק בינו לבין ה"וולבו", היה לפחות **"200 מטר"** (עמ' 30 לפרו', ש' 30-31) ונותר לו די זמן לחצות אותו (עמ' 31 לפרו', ש' 4-5).

לדבריו, לו הכניסה לצומת לא הייתה בטוחה, **"במאה אחוז"**, אין סיכוי שהיה נכנס (עמ' 29 לפרו', ש' 8-9).

לטענתו, לאחר שעבר את נתיב הנסיעה של רכב ה"וולוו", נאלץ לעצור את רכבו למספר שניות, עקב אוטובוס שנכנס לבית הספר שבמקום (עמ' 2 להודעתו, ש' 4-5, עמ' 28, ש' 23-24). בחלוף מספר שניות שמע "בום" וחש חבטה ברכב (שם, ש' 5).

כשנשאל, בחקירתו, האם חלקו האחורי של רכבו היה בנתיב הנסיעה, השיב: **"הייתי כבר מחוץ לכביש בתוך הצומת כלומר לא הייתי בנתיב נסיעה"** (שם, ש' 26-27). כשעומת עם הטענה שעל פי הממצאים בזירה רכבו היה בנתיב הנסיעה שמאלה, בעת שארעה התאונה, שב והדגיש: **"אני הייתי כבר בתוך הצומת ואם הייתי עדיין בנתיב הנסיעה, למה לקח שניות עד שאני ירגיש את המכה. בנוסף לא הייתי עוצר כמו שסיפרתי אם הרכב שלי היה עדיין בתוך הנתיב של הנסיעה"** (הודעת נאשם, ש' 30-31).

כך דחה, בעדותו, את הטענה שבעת שעצר חסם את נתיב הנסיעה: **"בוודאות היה לפחות חמש שש מטר מאחורי האוטובוס, שעצר לדבר עם השומר. ואני חיכיתי כי הייתי בטוח שאני בפנים. חד משמעית, לא רק בפנים, לפחות שנים שלוש מטר בתוך הצומת"** (עמ' 29 לפרו', ש' 21-23). כשנשאל מדוע, אם כן, פנה שמאלה, אם הבחין באוטובוס, השיב: **"אני נהג לא מהיום. אני מעריך בדיוק מרחקים. המרחק שלו היה הרבה יותר מאשר שיגרום לתאונה"** (עמ' 29 לפרו', ש' 27-28).

כשנשאל מדוע, בתנאי מזג האוויר הקשים ששררו, לא אפשר תחילה לרכב ה"וולוו" לעבור, טרם פנייתו, השיב: **"כי היה רחוק ובוודאות הערכתי שהמרחק די מספיק כדי להכנס בבטחה לתוך הצומת"** (שם, ש' 37).

הנאשם דחה את הטענה שמזג האוויר הסוער והגשום הפריע לשדה ראייתו: **"באותו רגע לא היה גשם, היה רק רטוב. זה כביש ישר ואפשר לראות בבירור עד סוף הכביש"** (עמ' 29 לפרו', ש' 12-13).

הנאשם, רופא במקצועו, ציין שמיד לאחר התאונה יצא מהרכב, ובדק את מצבם של המעורבים, (שם, ש' 7-13).

כשנשאל היכן היה נהג ה"וולוו" השיב: **"ליד הצומת הבא לא ברור לי אם יצא מהצומת או הגיע מכביש בית ג'אן"** (הודעת נאשם, ש' 25).

לענין מיקומו של רכבו בסיום התאונה, ציין שרכב ה"וולוו" סובב את רכבו וגרם לו להידרדר מרחק של כמטר אחד-שניים (עמ' 28 לפרו', ש' 25-26), ורק כשהבין מה ארע, בלם את רכבו (עמ' 28 לפרו', ש' 26-27, עמ' 30, ש' 14-15).

כשעומת עם הסקיצה, תרשים הבוחן, והממצאים שלפיהם התאונה התרחשה במרכז הצומת, השיב: **"לא היו שברים ולא שום דבר. גם לא זכוכית... הוא לא דיבר עם אף אחד שם, לא בדק את הרכבים האחרים, לא מרחקים, לא שום דבר. הוא לקח מראש שפניתי שמאלה ומראש החליט שאני אשם"** (עמ' 30 לפרו', ש' 14-17).



בחקירתו, כשנשאל כיצד נגרמה התאונה, לדעתו, השיב: "לא ברור לי איך פגע בי כי הייתי בטוח בתוך הצומת ואפילו לפחות 5-10 שניות שהייתי בתוך הצומת שחיקתי עד שהאוטובוס יכנס לחצר בית הספר ואז שמעתי את המכה" (עמ' 3 להודעתו, ש' 43-44).

בעדותו, כשנשאל כיצד פגע בו רכב ה"וולוו", השיב: "כנראה הוא נבהל מהרכב שהיה מאחורי וסטה ימינה, פגע בי, לא רצה ללכת חזיתית עם הרכב שמאחורי, פגע בי אחר כך במעקה בית הספר ואז המשיך ישר לכיוון הנגדי" (עמ' 31 לפרו', ש' 18-20).

13. עד ההגנה, קאסם אדהם, קרוב משפחתו של הנאשם (עמ' 33 לפרו', ש' 8-9, עמ' 31 לפרו', ש' 8-10), טען שהיה עד לתאונה (עמ' 33 לפרו', ש' 28-29) ומסר גרסה דומה להפליא לגרסת הנאשם. לטענתו, רכב "וולוו" הגיע מכיוון בית ג'אן, במהירות גבוהה, 80 קמ"ש, נבהל מהרכב שנסע מאחורי רכב הנאשם, ונכנס ברכב הנאשם מאחור (עמ' 32 לפרו', ש' 24-28), כשרכב הנאשם כבר היה בתוך הצומת.

נוכח קרבתו של העד לנאשם, המשקל שיש לתת לגרסתו הוא מועט, אם בכלל.

14. מהעדויות ומהממצאים שנפרסו לפני בתיק, נותר בי ספק בנוגע לאחריותו של הנאשם לתאונה.

שלושת האחים שנסעו ברכב ה"וולוו", בדומה לבוחן, הטילו את האחריות על התאונה על הנאשם. לעומתם, נהג ה"מיצובישי" טען בעדותו שאינו יודע בדיוק כיצד ארעה התאונה וגרסתו לא תמכה בגרסת התביעה.

זאת ועוד, הגרסה שהציגו שלושת האחים לעניין חלקה השני של התאונה, שרכבם נעצר במרכז הכביש, מיד לאחר ההתנגשות עם רכב הנאשם, לא תאמה כלל את מסקנות דוח הבוחן ואת עדות נהג ה"מיצובישי". גרסתם בעניין זה הייתה אחידה באופן תמוה, והותירה בי תהיות לגבי אמינות גרסתם הכוללת. זאת ועוד נהג ה"מיצובישי" ציין שרכב ה"וולוו" נסע "במהירות". זאת, בניגוד לעדות נתניהו, שנסע במהירות של 50 קמ"ש, ועדות ואחותו, שטענה שמהירות נסיעתם הייתה איטית.

זאת ועוד הבוחן טען שיש לדחות את גרסת הנאשם שלפיה רכבו כבר היה בכביש הגישה לכפר, נוכח מיקום רכבו בנתיב הנסיעה והסבסוב של הרכב. הנאשם טען, מנגד, שרכבו הדרדר מטרים ספורים לאחר ההתנגשות, והוא הצליח לבולמו לאחר מספר שניות, בעת שהבין מה התרחש. יצוין שגרסתו זו לא הופרכה. יצוין שיום התאונה היה יום גשום, והעדים השונים העידו שהכביש היה רטוב, ויתכן שהדבר אף עשוי לתמוך בטענתו זו.

סוף דבר

15. לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירות המיוחסות לו בכתב האישום **אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק.**

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.



ניתנה היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.